

واشنگتن مجبور است به شکست خود در افغانستان اعتراف نماید

<http://www.fondsk.ru/news/۲۰۱۴/۱۱/۲۶/vashingtonu-prividetsja-priznat-svoe-porazhenie-v-afganistane-۲۰۱۱.html>

۱۰ قوس ۱۳۹۳

آمریکا از خروج نیروهایش از افغانستان امتناع می کند. باراک اوباما، رئیس جمهور آمریکا مقررات جدیدی را تصویب کرد، که به نیروهای آمریکائی اجازه انجام عملیات جنگی نه تنها بر علیه «القاعده»، حتی بر علیه همه مخالفان مسلح کابل را می دهد. این تصمیم بدین معنی است، که آمریکا تجربه سال ۲۰۱۳- خودداری از مداخله نظامی در روند رویارویی های افغانستان را، که دارای همه علائم مشخصه جنگ داخلی می باشند، نقض می کند. دولت آمریکا از تکرار سناریوی عراق در افغانستان بدین سبب بیم دارد، که پس از خروج نیروهای آیساف (نیروهای بین المللی کمک به امنیت. م)، گروههای «طالبان» با الگو برداری از «دولت اسلامی» همه کشور را تصرف نمایند.

۱۳ سال پس از آغاز عملیات «آزادی پایدار» آمریکا، مرزهای رویارویی مسلحانه در افغانستان هم مثل عراق مخدوش مانده است و درک تفاوتها بین حامیان دولت و مخالفان آن بسیار دشوار است. این واقعیت نه تنها به عرصه کنترل نظامی، حتی به عرصه کنترل اراضی نیز مربوط می شود. مناطقی در جنوب، جنوب شرقی و شرق افغانستان هستند، که حاکمیت دولت مرکزی در آنها بشدت ضعیف است، فساد گسترده ارگانهای حاکمیت محلی هم زمینه مساعد تأثیرگذاری طالبان بر اوضاع نظامی - سیاسی را فراهم ساخته است. صرفنظر از سکونت در حدود ۲۰-۲۵ درصد جمعیت در مناطق فوق الذکر، بیش از ۸۰ درصد درگیریهایی نظامی سال ۲۰۱۴ در همین مناطق روی داده است. فعالیت مسلحانه مخالفان در مناطق غربی، شمالی و شمال شرقی تشدید یافته است. همانطور که چاک هیگل، وزیر دفاع مستعفی آمریکا اظهار داشت، «هیچکس نمی تواند تضمین نماید، که اوضاع ثابت می ماند». ارزیابی پنتاگون از توانائی های ارتش افغانستان در خصوص تأمین امنیت کشور منطبق بر واقعیت نبود.

*

طالبانی ها نفوذ خود را در اکثر مناطق افغانستان افزایش داده اند. اگر پنج سال قبل طالبانها در ۶۲ درصد اراضی کشور حضور نظامی داشتند، این میزان در آغاز سال ۲۰۱۴ به ۸۲ درصد

رسید. اکنون گروههای «طالبان» در همه استانهای افغانستان دست به عملیات نظامی می زنند. ملا عمر، سرکرده جنبش، برای ۳۰ استان از ۳۴ استان کشور استاندار سایه منصوب کرده است. واحدهای جنگی «طالبان» می توانند آزادانه از یک منطقه به منطقه دیگر حرکت نموده و آزادانه به مقر دائمی خود بازگردند. درست مثل عراق، بخشهای اساسی علی الظاهر تحت نظارت ارگانهای محلی وفادار به آمریکا قرار دارند، اما طالبانی ها دوراندیشانه روی بی تباثی اوضاع بعد از خروج نیروهای آیساف حساب باز کرده اند.

طالبان افغانستان با جنگجویان داعشی عراق که از خاک سوریه به عراق هجوم آوردند، یک شباهت دیگر نیز دارد. طالبان بدون مواجه با هیچ دشواری جای خالی تلفات پرسنلی خود را بلافاصله با مشمولین جدید از نواحی مرزی بین پاکستان و افغانستان در محدوده استانهای خیبر- پختونخوا و مناطق قبیله ای فدرال تا بلوچستان پر می کند. پاکستان به پشت جبهه مطمئن برای تجدید گروهبندی، تشکیلاتی و تسلیحاتی گروههای طالبان تبدیل گردیده است. در اینجا آنها از حمایتهای «القاعده»، گروههای تندرو و نیروهای مسلح پاکستان بهره می برند. وجود پشت جبهه پاکستان، برتری استراتژیک جدی، و روحیه مبارزاتی جمعیت پشتون افغانستان بر کسی پوشیده نیست. و این هم باعث آن گردید که کنگره آمریکا برنامه خروج کامل نیروهای آمریکائی از افغانستان در سال ۲۰۱۶ را تصویب نماید. در واشنگتن بر خلاف بیانات پیشین در باره تحول اوضاع به نفع کابل، کاخ سفید در متن حوادث اخیر عراق اذعان داشت، که «همین امروز می توان با اطمینان در این باره گفت، که دهها منطقه تحت کنترل طالبان قرار دارد».

*

رئیس جمهور آمریکا نیز مجبور شد با مصوبه کنگره موافقت نماید. بازگشت سربازان آمریکائی به کشور یکی از وعده های انتخاباتی وی بود. بر اساس برنامه اولیه قرار بود فقط نظامیان مسئول حراست از سفارت آمریکا، تا سال ۲۰۱۶ در کابل باقی بمانند. تصمیم کنونی اوباما راجع به گسترش مأموریت جنگی آمریکا در افغانستان در سال ۲۰۱۵، حاکی از خودداری از خروج برنامه ریزی شده نظامیان است.

طرح پر هزینه مدرنیزه کردن ارتش افغانستان، یکی دیگر از مشکلات است. قرار است تا پایان سال ۲۰۱۴ بیش از ۴۰۰ فقره از چنین پروژه هایی به ارزش کل ۷ میلیارد دلار به مرحله اجرا درآید. کنگره آمریکا در سال ۲۰۱۲، ۱۱ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار، و در سال ۲۰۱۳، ۵ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار به صندوق توسعه نیروهای امنیتی افغانستان تخصیص داد. تجربه عراق بار دیگر به آمریکائیهها می آموزد، که این پولها می تواند به هدر برود، تضمینی هم نیست

که ارتش افغانستان قابل اطمینان باشد. هجوم داعش به عراق نشان داد، که بخش قابل ملاحظه ارتش دولتی فاقد توانائی جنگی بوده و اضافه بر آن، بسیاری از پرسنل نظامی ارتش عراق به تروریستها پیوستند. ممکن است همین اتفاق در ارتش افغانستان نیز تکرار شود.

*

گزینه توسعه بعدی افغانستان بدون مشارکت «طالبان» از نقطه نظر منافع آمریکا بیشتر ترجیح داده می شود، اما عوامل منجر به شورش طالبان و سایر گروههای شورشی پس از خروج نیروهای ائتلاف بین المللی هم خطرناک است. در شرایطی که هم حاکمیت مرکزی و هم حاکمیت‌های محلی غیر قابل اعتماد، در فساد غرق شده اند، طالبانها در چشم جمعیت جذاب تر بنظر می رسند. محبوبیت آنها رو به افزایش است. جامعه سنتی افغانستان نه بر اساس معیارهای آمریکائی، بلکه بر پایه درک خود از اینکه کدام نیرو شایسته حاکمیت است، حرکت می کند. و طالبان نه تنها بر علیه اشغالگران خارجی، حتی بر علیه ایدئولوژی غربی نیز می جنگند.

با حل و فصل سیاسی بحران داخلی افغانستان بر مبنای توافق در خصوص تقسیم قدرت بین نیروهای اصلی مخالفت، آمریکا بطور مایوسانه تأخیر کرده است. سیاست آمریکا در افغانستان از استراتژی محروم مانده و بین واشنگتن و کابل در باره اینکه تا کجا، چگونه و چقدر با رهبری «طالبان» می توان توافق کرد، هیچ درک مشترکی وجود ندارد. همچنین، هیچ درک مشترکی در مورد آشتی ملی- فرایند چند وجهی لازم برای شرکت سایر نیروهای مخالف، مانند حزب گلبدین حکمتیار- حزب اسلامی افغانستان نیز وجود ندارد.

بالاخره واشنگتن پس از ۱۳ سال جنگ، مجبور به اعتراف است که جنبش مقاومت در افغانستان با سازش ناپذیری خود متمایز بوده و برای پیشبرد آموافقت آمیز جنگ پارتیزانی، بر سنت دیرینه مخالفت اکثریت جمعیت کشور با اشغالگران خارجی تکیه می کند.

یادآوری:

— رژیم تروریستی- فاشیستی آمریکا بمثابه سرکرده کلیه نیروهای مهاجم و جنایتکار در سراسر جهان، برغم ۱۳ سال جنگ در افغانستان و کشتار روزمره انسانهای بی دفاع این کشور، که قرار بود نیروهای خود و شرکای جرایمش را از افغانستان ستمدیده خارج نماید، با همدستی دولت دست آموز حاکم بر افغانستان، باز هم در آن کشور ماندگار شد.

هدف رژیم آمریکا از استمرار حضور نظامی- تروریستی خود در افغانستان، نه تنها توسعه کشت مواد مخدر در این کشور و توزیع آن در سرتاسر جهان، بلکه، ایجاد پایگاههای دائمی برای مداخلات تروریستی در کشورهای همسایه این کشور، بویژه ایران و چین می باشد. بی تردید، نیروهای مقاومت افغانستان از این نیت شوم آمریکا، سرکرده نیروهای اشغالگر جهانی آگاهند و شرایط فرار زبونانه تروریستهای بین المللی از خاک دلاورخیز افغانستان را بزودی فراهم خواهند ساخت.

— در محل های تصاویر منبع اصلی، در متن حاضر ستاره [*] گذاشته ام. مترجم